

El turisme ens aporta riquesa?

«És raonable que els protagonistes de la performance viscuda a Platja d'Aro haguessin pagat 400 euros, tot inclòs?»

JOSEP LÓPEZ DE LERMA

aquesta pregunta és tan vella com antiga a la presència massiva d'estiuejants a les nostres terres. La resposta global és que sí i enguany, per les xifres que aquest mateix diari ens ha ofert, encara més pel que fa al comparatiu respecte dels darrers cinc o més anys. Tanmateix, la contesta afirmativa a l'interrogant plantejat, com gairebé tot a la vida, queda matisada per un «depèn», que ens introdueix en una anàlisi per vectors. Així, en aquesta temporada, el «sí» respecte a número de persones i a nombre de pernoctacions ens apareix com inqüestionable. Però, és raonable que els protagonistes de la performance viscuda a Platja d'Aro, visionada arreu del món per l'ensurt que ocasionà, haguessin pagat 400 euros, tot inclòs per una estada de vuit dies en un càmping de la localitat? Responc que no.

Poso un altre exemple que també ha estat notícia aquest agost: Lloret de Mar. El seu regidor de Turisme, Joan Gou, presentà la dimissió irrevocable tot al·legant la seva impotència per reconduir la tipologia turística del municipi. L'Ajuntament i el sector disposa d'un pla estratègic per enterrar el «turisme barat i de borratxera», que és la «marca turística» amb què es coneix la població costanera, segurament de manera exagerada, impulsat per hotels i discoteques que han caigut en les depredadores mans d'alguns grans operadors, i bescanviar-lo per un turisme familiar que vagi per trobar-hi el descans que segueix a la pau i al silenci. En aquesta previsió s'hi troba l'expulsió de bars nocturns i de discoteques del nucli residencial per situar-los als afores, per exemple. Doncs bé, el regidor no va trobar suport ni en els propietaris -previsible-, ni entre els seus companys de consistori -incomprensible- i, en un acte de coherència que el dignifica, els va dir «passi-ho-bé» a uns i altres, alhora que va explicitar sense embuts els motius que l'havien portat a renunciar-hi. L'alcalde, Jaume Dulsat, va treure ferro a la cosa i afirmà que no passava res perquè en Gou dimitís i que el pla estratègic seguiria el seu curs. Poques setmanes després esclatà el cas dels quatre hotels que, segons tots els mitjans de comunicació, «xuclaven» aigua, electricitat i gas sense passar pel comptador, cometent un frau que negà l'advocat de l'empresa. Els fets foren inicialment «suavitats» per l'alcalde i fortament recriminats d'immediat pel president del gremi d'Hostaleria, Enric Dotras, que se'n adonà del dany que la mala praxis d'un empresari del sector anava a causar a tot Lloret de Mar. Les seves declaracions de condemna dels fets -«serem implacables», digué, quan anuncià accions judicials- no pogueren evitar la molt negativa imatge donada.

L'alcalde Dulsat arribà tard i malament, però arribà, sobretot quan se li va dir que l'hoteler devia 450.000 a l'Ajuntament, xifra sorprenent que interrogava tota la gestió de recaptació impositiva portada a terme per dita institució municipal. En una mostra de transparència realment insòlita, encara avui no ha explicat el perquè d'aquest deute i principalment què ha fet el seu govern respecte d'això. La llei és la mateixa per a tothom i els terminis voluntaris i obligats per abonar impostos i taxes, així com per perseguir-los fins a recaptar-los, es troben establerts en calendari imperatiu previst a la llei i al reglament. La dimissió del regidor Joan Gou, en particular la seva motivació, li hauria de fer pensar, perquè el cas d'aquest hoteler no agremiat ha fet que Lloret de Mar donés la volta a tot el món en blanc i negre, cosa que no es mereixen els bons professionals del sector -que n'hi ha- i menys el conjunt dels lloretencs.

El turisme aporta riquesa? Depèn, i aquí té el lector unes dades prou eloqüents, estretes d'Indecat, organisme oficial, que donen la raó al regidor dimitit i que posen contra les cordes l'alcalde: Lloret de Mar, que va rebre l'any

passat 1,4 milions de visitants i que disposa d'una població aproximada de 37.000 persones, té un PIB per càpita que només és el 75% de la mitjana catalana, la qual cosa la situa en el bàndol de les rendes familiars més baixes de Catalunya, exactament equivalent a dues tercers parts de la de Sant Adrià del Besòs. En conseqüència, l'actual model turístic practicat fins ara per Lloret de Mar resta potencialitat econòmica al conjunt de la població. Sembla que no li aporta res o ben poc de positiu. Després dels potents focus judicials sobre corrupció i del presumpte frau detectat, potser l'alcaldia hauria de pensar que no han trepitjar merda per casualitat i actuar en conseqüència.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/09/24/turisme-aporta-riquesa/805758.html?utm_source=rss